

Infinity CLASSIA C336

Nasza (wielka) Klasia

TEST

Imponujący Elac FS68.2 pewnie witał się już z gąską jako zdobywca tytułu największej konstrukcji tego testu... kiedy pojawiła się *Classia C336 Infinity*.

Wyskoczyła jak królik z kapelusza, i to wielki królik, w dodatku cały czarny. Nie jest on bardzo młody, czekał na swój numer w Audio długo i cierpliwie, bez żadnych nagabywań ze strony dystrybutora. Ostatnio jednak wpadł mi w ręce mini-katalog-cennik Harmana na sezon 2010/2011, a tam wciąż występuje cała seria *Classia*, nie ma więc mowy o tym, abyśmy testowali coś nieaktualnego.

We wspomnianym polskim katalogu seria *Classia* jest najtańszą w ofercie Infinity, chociaż w innych źródłach można znaleźć jeszcze tańsze *Primusy*. Prawdopodobnie w polityce polskiego dystrybutora segment niskobudżetowy zarezerwowany został dla sojuszniczej marki JBL, należącej do tego samego koncernu – Harmana.

Infinity pojawia się z mniejszym, ale bardziej wyspecjalizowanym wyborem droższych kolumn, które „trzymają poziom”, a przede wszystkim nowoczesny i spójny styl. Konstrukcje droższe od serii *Classia* zawiera - *Cascade*, również tam obudowy mają bardzo charakterystyczne wygięcie górnej ścianki. Seria *Cascade* opiera się na oryginalnych przetwornikach z płaskimi membranami (w kształcie prostokąta z zaokrąglonymi narożnikami), więc jest technicznie bardziej zaawansowana niż *Classia*, ale nie ma tam nawet w połowie tak dużej kolumny jak *C336*, a jedynie dość specyficzne konstrukcje przeznaczone do montażu ze statywem. Koniec końców, szukając w Infinity tradycyjnych, dość dużych kolumn wolnostojących, wracamy do *Classia C336*. Również w serii *Classia* nie znajdziemy już innych, bo jej pozostałe modele to podstawkowiec, naścienny surround, centralny, i dwa subwoofery. Wyraźnie widać ukierunkowanie na kino domowe, chociaż nic nie przeszkadza, aby potraktować *C336* jako parę stereo – komu jak komu, ale widać na pierwszy rzut oka, że im basu nie zabraknie.

C336 wyglądają imponująco bez maskownicy, gdy pokazują wszystkie głośnikowe muskuły układu trójdrożnego aż z trzema niskotonowymi, ale jeszcze bardziej elegancko i wciąż efektywnie w maskownicy. Jej zdjęcie powoduje wystawianie dużych fragmentów frontu, o ile potrzebnych dla uzyskania wyrównanej powierzchni właśnie z maskownicą, o tyle kłopotliwych bez niej. Projekt plastyczny najwyraźniej uwzględnia pozostawienie maskownicy na swoim miejscu. Możemy się z tym zgodzić również dlatego, że charakterystyka przetwarzania nie ulega w takiej sytuacji poważnym zakłóceniom.

Głośniki w *C336* wyglądają znajomo – wszystkie mają membrany CMMD, jakie spotkaliśmy już w konstrukcjach Infinity serii *Alfa* i *Beta* kilka lat temu. CMMD to skrót od Ceramic Metal Matrix Diaphragm. Membrana tego typu, opracowana przez koncern Harmana, ma naturę metalowo-ceramiczną. Sama ceramika jest materiałem najsztynniejszym, ale delikatnym; zwykle stosuje się ją na podkładzie metalowym, który też jest sztywny (choć mniej), ale solidniejszy. Połączenie metalu z ceramiką zapewnia też lepsze tłumienie wewnętrzne, gdyż dwie warstwy o różnych prędkościach rozchodzenia się dźwięku spowodują rozproszenie ich rezonansów. W membranie CMMD warstwy ceramiczne znajdują się po obydwu stronach aluminiowego „rdzenia”.

Głośniki nisko-tonowe to 18-tki, średniotonowy - 12-tka; częstotliwość podziału między tymi sekcjami wynosi 500 Hz.

BRZMIENIE

W przypadku Infinity trudniej mi snuć wątek wcześniejszych spotkań z brzmieniem kolumn tej firmy, bo było ich w sumie niewiele, a ostatnie miało miejsce cztery lata temu... mimo to Infinity nie wydawały mi się zupełnie obce i tajemnicze, bo na widok przetworników, znanych z wcześniejszych serii *Alfa* i *Beta*, z których kilka modeli testowaliśmy, dostatecznie dobrze przypominałem sobie ich dźwięk. Czy to wystarczy, aby teraz mieć określone oczekiwania? Tylko do pewnego stopnia – zmienienie przez konstruktora strojenia zwrotnicy, i nawet z tego samego układu przetworników, w tej samej obudowie, wydobędzie inne brzmienie. Słysząc jednak, że strojeniem C336 zajmował się ten sam człowiek, a jeżeli nie, to i tak w firmie obowiązuje konkretna recepta, co nie wyklucza, że i same „ceramiki” Infinity wprowadzając swoją barwę.

Otwór bas-refleks znajduje się z tyłu, ale dość wysoko, a więc daleko od podłogi.

Brzmienie to samo w sobie, na pierwszy rzut ucha nie wydaje się czymś specjalnym i nie należy tego rozumieć negatywnie. Nie dzieje się tu nic przykrego, niepokojącego, z czego można nawet wynioskować, że brzmienie to jest neutralne, a więc zgodne z tradycyjnymi przepisami... Tak też było wcześniej w kolumnach serii *Alfa* i *Beta*, mimo to jestem tym trochę zaskoczony. Kolumny swoim wyglądem są wyraźnie adresowane na rynek „normalnych konsumentów”, a nie pasjonatów, audiofilów, purystów, nie prezentują brzmienia populistyczno-komercyjnego, nie ciągnie ich do taniego efekciarstwa, nie próbują omamić i zafascynować słuchacza za pierwszym podejściem. O ile bas mają jeszcze „całkiem-całkiem”, czyli z grubsza rzecz biorąc - silny, o tyle wysokie tony są wzorem umiaru, wplatają się w średnicę, oddają jej główną inicjatywę.

To sposób, który ma swoje plusy i minusy. Nie doświadczymy eksplozji detaliczności, ani w postaci wyraźnych elementów „niższej góry”, ani aksamitności najwyższych częstotliwości. Wysokie tony są jednak dobrze zorganizowane, uporządkowane, nie mają wielkiej inicjatywy, ale też nie dzwonią, nie kłują i nie posykurają.

Po pewnym czasie ucho przyzwyczaja się do takiego spokoju i akceptuje go na dłuższą metę, nawet lepiej niż początkowo inspirujące ekscesy, których pozorne bogactwo okazuje się być szybko zamknięte w ograniczonej palecie wybrzmień. C336 też nie mają w tym zakresie wielkich talentów, ale i nie udają, że chcą nas wysokimi tonami oczarować, unikając tym samym przykrych fałszów i przerysowań.

Przyjemną niespodzianką jest bezproblemowa spójność brzmienia z tak rozbudowanego układu. Co prawda udało się to i Elacowi, ale C336 posługuje się małym średniotonowym, a to często skutkuje osłabieniem „niższego środka”, niezależnie od dobrej kondycji samego basu. Brzmienie ma dużą masę, substancję, a bas rozciąga się szeroko, wędrując nie tylko nisko, ale też sięgając wysoko – nie ma syndromu basu subwooferowego, oderwanego, wręcz przeciwnie, czasami ma ochotę mocno uderzać wyższym podzakresem, i choć nie jest to akcja bardzo dynamiczna, to przynajmniej daje mocną, solidną, niezmiękczonej podstawę. Wokale są dobrze wyważone, niezmanierowane, nawet plastyczne i namacalne, choć niespecjalnie ekspresyjne, ale też dzięki temu nieagresywne. Jest przyjemna głębia, fundament tworzony nie tylko przez bas, ale i przez dobre nasycenie tonów średnich. Budowana jest duża scena, a instrumenty nabierają właściwych proporcji. Różnicowanie barw i dokładność rysunku nie są tematami najważniejszymi, chodzi raczej o neutralność i naturalność ogólnego planu niż o precyzję szczegółów.

Podwójne gniazdo przyłączeniowe zupełnie standardowe... jednak założę się, że instalowanie podwójnego okablowania nie jest standardowym posunięciem posiadaczy *Classia 336*.

To kolumny duże, ale niebanalne – ich forma odbiega zarówno od klasycznych prostopadłościennych skrzynek, jak też od kształtów opartych na wygiętych ściankach bocznych

CLASSIA C336

CENA: 3400 ZŁ

DYSTRYBUTOR: RB
www.jbl.pl

WYKONANIE

Potężna kolumna o niebanalnym wyglądzie, z rozwiniętym układem trójdrożnym i trzema niskotonowymi w jego składzie.

PARAMETRY

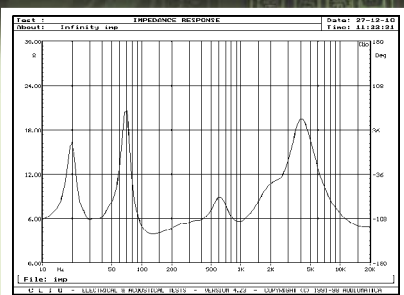
Równo prowadzona główna część pasma, wyeksponowany bas. Efektywność 86 dB, impedancja 4 om, ale niegroźna.

BRZMIENIE

Spójne, nasycone, o dużych możliwościach makrodynamicznych, ale bez eksponowania kontrastów i detali, z potężnym basem, gotowym wypełnić duże pomieszczenia.

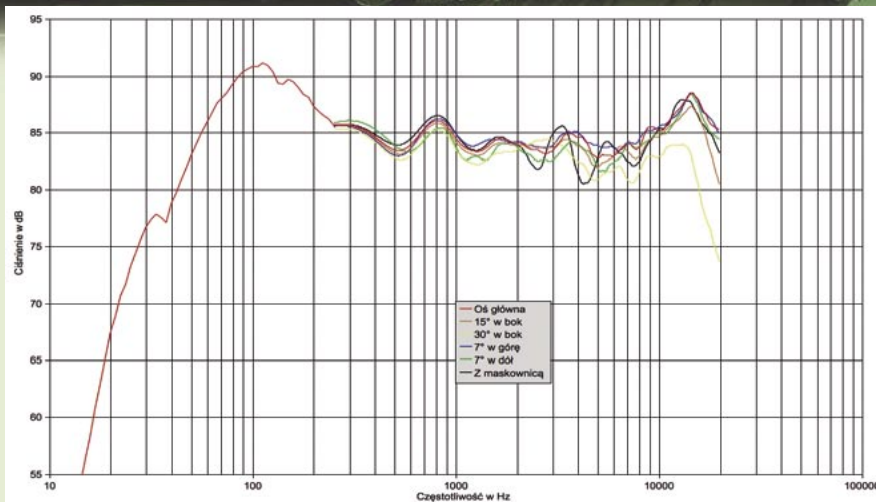

Laboratorium Infinity CLASSIA C336

rys. 2. charakterystyka modułu impedancji.

Przy pomocy współczesnej, wcale nie najdroższej, aparatury pomiarowej nie jest już wielką sztuką ukształtować dobrze zrównoważoną charakterystykę przetwarzania zespołu głośnikowego, a wiele kolumn o profilu dalekim od liniowości powstaje nie na skutek niedouczenia konstruktorów (choć to też może się zdarzyć), lecz wskutek świadomego wyboru – aby kolumna miała „swoje” brzmienie albo wpisywała się w jakiś styl lubiany przez klientów, niekoniecznie oznaczający neutralność. Charakterystyka C336 jest jednak w szerokim zakresie tak starannie ułożona, że poglądy i priorytety, a także umiejętności jej projektanta, są niekwestionowane. W zakresie 250 Hz – 10 kHz na osi głównej mieścimy się w polu +/- 1,5 dB, a na osi +7° nawet +/- 1 dB. Na osi -7° sytuacja też nie ulega wyraźnemu pogorszeniu, tak jak i na osi 15° w bok, więc ustawienie tych kolumn względem miejsca odsłuchowego nie jest krytyczne. Nie widać żadnych osłabień w zakresach częstotliwości podziąłu, integracja systemu trójdrożne-

rys. 1. charakterystyka przetwarzania na różnych osiach.

go przeprowadzona jest bezbłędnie. Dopiero w najwyższej oktawie widać lekkie wzmocnienie (i to wcale nie jest zła wiadomość), mocniej wyeksponowany jest bas, koncentrujący się wokół 100 Hz. Swoim spadkiem -6 dB nie sięga on rekordowo nisko, po tak dużej kolumnie mogliśmy się spodziewać nieco więcej (niżej), ale 40 Hz to też całkiem niezłe. Maskownica wprowadza drobne nierównomierności między 2 kHz a 5 kHz.

Dość częste zmiany na charakterystyce impedancji sygnalizują stosowanie filtrów wyższego rzędu, co można było podejrzewać widząc charakterystykę przetwarzania, bo takie filtry najlepiej służą jej wyrównywaniu i stabilizowaniu na różnych osiach. Minimum

pojawia się przy 130 Hz i ma wartość nieco niższą od 4 omów, dlatego nasz werdykt o 4-omowej impedancji znamionowej tej konstrukcji, wbrew deklaracjom producenta o 8 omach. Nie należy jednak z tego powodu wpadać w panikę, poradzi sobie z tym większość wzmacniaczy, a nawet amplitunów AV, w tym również Harmany...

Impedancja znamionowa [Ω]*	4
Efektywność (2,83 V/1 m) [dB]*	86
Rek. moc wzmacniacza [W]**	10 - 250
Wymiary (WxSxG) [cm]	123 x 21,5 x 26,5
Masa [kg]	25,5

* parametry zmierzone, ** dane producenta

Również kopułkę wysokotonową wykonano z CMMD – materiał ten jest na tyle zrównoważony w swoich parametrach (masa, sztywność, tłumienie), że nadaje się do przetwarzania wszystkich podzakresów. Przed kopułką uformowano tubkę i maksymalnie zbliżono ją do przetwornika średniotonowego, łącząc w jedną część kosze obydwu przetworników.

Wysoką kolumnę stabilizują dyskretne nóżki, które nie konkurują z imponującym zwieńczeniem na górze kolumny.

Trzy niskotonowe 18-tki tworzą potencjał zdolny nagłośnić duże pomieszczenia.

Wygięty górny panel to najbardziej zmienny element designu serii Classia i Cascade. Szyku zadaje tu „piano black”, ale oryginalniejsze są bruzdy na ściankach bocznych i tylnej.

